

新编民间益智

童话故事

王可 田川 编著



校 IN BIAN MIN JIAN YI ZHI TONG HUA GU SH

xin bian min jian yi zhi

新编民间益智

tong hua gu shi

童话故事

王可 田川 编著

档案出版社

〔京〕新登字 044 号

新 编 民 间 益
XIN BIAN MIN JIAN YI
智 童 话 故 事
ZHI TONG HUA GU SHI

编著 / 王可 田川

责任编辑 / 周阿满

封面设计 / 王峰

插图 / 曹阳 等

出版 / 档案出版社(北京市西城区丰盛胡同 21 号)

发行 / 新华书店北京发行所

印刷 / 世界知识印刷厂

开本 / 787×1092 毫米 1 / 32 印张 / 9.375 印数 / 200

版次 / 1991 年 12 月第 1 版 1991 年 12 月第 1 次印刷

印数 / 1—31000 册

ISBN7-80019-314-4 / G · 215

定价:4.20 元

mù lù
目 录

liǎng kē qí shù

两棵奇树 (1)

jiǎo huá de lǎo láng jīng

狡猾的老狼精 (13)

bái hǎi hé bàng gū niang

白海和蚌姑娘 (24)

tài yáng de mǎ chē fū

太阳的马车夫 (38)

guó wáng yǔ bǎo hé

国王与宝盒 (50)

wū zéi yú qiú xué jì

乌贼鱼求学记 (59)

cháng fà quán

长发泉 (70)

hēi xióng hú lí hé liè rén

黑熊、狐狸和猎人 (79)

tóu shàng zhǎng jiǎo de shào nián

头上长角的少年 (88)

- yú tuǐ huà zuò qíng tiān zhù
鱼腿化作擎天柱 (98)
- shuǐ shēng hé guó wáng
水生和国王 (105)
- jiàn yì yǒng wéi de hǎi zhé gū niang
见义勇为的海蜇姑娘 (121)
- shén qí de bǎo shí jiè zhì
神奇的宝石戒指 (127)
- shén dí de gù shì
神笛的故事 (140)
- tài yáng de huí dá
太阳的回答 (146)
- wáng zǐ hé qióng rén hái zǐ de sān jiàn bǎo bèi
王子和穷人孩子的三件宝贝 (154)
- mó quán
魔泉 (166)
- sān xiōng dì qiān jīn niú
三兄弟牵金牛 (175)
- xiǎo xǐ què zhǎo bǎo bèi
小喜鹊找宝贝 (182)
- mù tóng yǔ shén dí
牧童与神笛 (192)
- ā lóng hé jīn yú de gù shì
阿龙和金鱼的故事 (202)

fēi yī

飞衣..... (210)

yuè yá fǔ hé yì niǎo hé

月牙斧和亿鸟盒 (219)

kāi shān gē wān shān

开山哥挖山 (233)

xìng fú shù bǎo kuāng hé shén gùn

幸福树、宝筐和神棍 (240)

lǔ bān xué yì

鲁班学艺..... (247)

xiā bīng xiè jiāng

虾兵蟹将 (261)

guā er xì guó wáng

瓜儿戏国王 (268)

bái yún gōng zhǔ

白云公主 (276)

yún láng hé xiāng xuě

云郎和香雪..... (285)

liǎng ke qí shù

两棵奇树

cóng qián rén mén bù zhī dào yòng mián huā zhī bù zuò yī fu

从前，人们不知道用棉花织布做衣服，
yě bù dǒng yòng yóu diǎn dēng dāng shí de rén mén chuān de shì yě
也不懂用油点灯。当时的人们穿的是野
shòu pí hé shù pí yī fu wǎn shàng kǎo shāo chái zhào liàng
兽皮和树皮衣服，晚上靠烧柴照亮。

nà shí hòu yǒu gè lǎo bó tā yǒu yí gè ér zǐ hé yí

那时候，有个老伯，他有一个儿子和一
gè nǚ ér yí jiā rén dōu hěn qín láo tā mén bái tiān zuò
个女儿。一家人都很勤劳，他们白天做
gōng wǎn shàng hái yào zài àn dàn de yí shǎn yí huàng de chái huǒ
工，晚上还要在黯淡的一闪一晃的柴火
páng biān zhú kuāng tiān cháng rì jiǔ tā mén de yǎn jīng yòu zhǒng
旁编竹筐。天长日久，他们的眼睛又肿
yòu tòng yǒu yí tiān gē ge shuō yuè liàng yào shì néng xiàng tài
又痛。有一天，哥哥说：“月亮要是能象太
yáng nà yàng fā chū míng liàng de guāng hái néng yè yè dōu chū lái
阳那样发出明亮的光，还能夜夜都出来
jiù hǎo le mèi mei shuō yǒu shén me bàn fǎ néng shì yuè liàng
就好了。”妹妹说：“有什么办法能使月亮



xiàng tài yáng yí yàng liàng ér qiè yè yè dōu chū lái ne lǎo

象太阳一样亮，而且夜夜都出来呢？”老

bó xiǎng le xiǎng shuō tīng shuō zài hěn yuǎn de dì fāng yǒu zuò

伯想了想说：“听说在很远的地方，有座

yún tī shān shān shàng zhù zhe gè zhòng shù de lǎo yé ye bái fà

云梯山，山上住着个种树的老爷爷，白发

bái méi bái hú zi tā de bái hú zi hěn cháng yì zhí yóu xià ba

白眉白胡子。他的白胡子很长，一直由下巴

tuō dào dì shàng yuè liàng zǒu guò yún tī shān dǐng de shí hòu tā

拖到地上。月亮走过云梯山顶的时候，他

cháng cháng pá dào yuè liàng shàng qù sǎn bù yào shì lǎo yé ye néng

常常爬到月亮上去散步。要是老爷爷能

duì yuè liàng shuō yì shēng yào qiú yuè liàng fā chū de guāng hé tài

对月亮说一声，要求月亮发出的光和太

yáng de yí yàng liàng ér qiè yè yè dōu chū lái nà me rén men

阳的一样亮，而且夜夜都出来，那么人们

wǎn shàng zuò huó jiù bù huì shòu dòng gèng bù huì dé yǎn bìng

晚上做活就不会受冻，更不会得眼病

le wǒ men qù qǐng qiú lǎo yé ye xiàng yuè liàng shuō yí xià

了。”“我们去请求老爷爷向月亮说一下

ba xiōng mèi yì kǒu tóng shēng de shuō zhè kě bù róng

吧！”兄妹异口同声地说。“这可不容

yì lǎo bó yán sù de shuō tīng shuō dào yún tī shān de dào

易！”老伯严肃地说：“听说到云梯山的道

lù yòu yuǎn yòu bù hǎo zǒu yún tī shān shàng dōu shì bái xuě yǒu

路又远又不好走。云梯山上都是白雪，有

jǐ bǎi mǐ gāo ne xiōngmèi liǎng jiě de shuō wèi le shǐ dà
几百米高呢！”兄妹俩坚决地说：“为了使大
jiā néng zài wǎn shàng zuò gōng bù shòu dòng bù xǎ yǎn jīng wǒ wǒ
家能在晚上做工不受冻，不瞎眼睛，我们
bù pà kǔ bù pà nán yí dìng yào shàng yún tī shān zhǎo dào bái hú
不怕苦不怕难，一定要上云梯山找到白胡
zi lǎo yé ye
子老爷爷。”

dì èr tiān zǎo shàng tiān hái méi liàng gē ge jiù shàng lù
第二天早上，天还没亮，哥哥就上路
le tā dù guò le yí tiáo hé yòu yí tiáo hé pá guò le yí zuò
了。他渡过了一条河又一条河，爬过了一座
shān yòu yí zuò shān chuān guò le yí piàn sēn lín yòu yí piàn sēn
山又一座山，穿过了一片森林又一片森
lín tā jiǎo bǎn mó pò le jiù yòng shǒu hé qī gài pá zhe zǒu
林。他脚板磨破了，就用手和膝盖爬着走，
qī gài pá làn le jiù tuō xià shēn shàng pī zhe de shòu pí bāo qǐ
膝盖爬烂了，就脱下身上披着的兽皮包起
qī gài zǒu
膝盖走。

zǒu le jiǔ gè yuè gē ge zhōng yú pá shàng le mǎn shì bái
走了九个月，哥哥终于爬上了满是白
xuě de yún tī shān tā kàn jiàn yí gè bái fà bái méi bái hú zi de
雪的云梯山。他看见一个白发白眉白胡子的
lǎo yé ye zuò zài shí dùn shàng yòng yí bǎ dà shù zi shù zhe cháng
老爷爷坐在石墩上，用一把大梳子梳着长

cháng de bái hú zi gē ge pá dào lǎo yé ye shēn biān shuō míng
长的白胡子。哥哥爬到老爷爷身边，说明
le lái yì zuì hòu tā qǐng qiú lǎo yé ye shuō nín duì yuè liàng
了来意，最后他请求老爷爷说：“您对月亮
shuō yí xià yào tā xiàng tài yáng yí yàng míng liàng yào tā yè yè
说一下，要它象太阳一样明亮，要它夜夜
dōu chū lái hěn duō rén wǎn shàng zuò gōng yǎn jīng yòu zhǒng yòu
都出来。很多人晚上做工，眼睛又肿又
tòng hái yǒu de rén dòng huài le shēn tǐ lǎo yé ye màn màn
痛，还有的人冻坏了身体。”老爷爷慢慢
tái qǐ tóu lái kàn jiàn gē ge dòng de quán shēn hóng zǐ zài jiā
抬起头来，看见哥哥冻得全身红紫，再加
shàng cháng tú bá shè lèi de yǐ jīng zhàn bù qǐ lái lǎo yé ye
上长途跋涉，累得已经站不起来。老爷爷
lián mǐn de shuō hái zi děng yí děng yí huì er wǒ qù hé
怜悯地说：“孩子等一等，一会儿我去和
yuè liàng shāng liáng yí xià děng yuè liàng dào le shān dǐng lǎo
月亮商量一下。”等月亮到了山顶，老
yé ye bǎ bái hú zi biān chéng yí tiáo shéng zi yòng lì cháo yuè
爷爷把白胡子编成一条绳子，用力朝月
liàng yí shuāi yuè liàng shàng jiù diào xià yí tiáo dà shéng zi lǎo
亮一甩，月亮上就掉下一条大绳子，老
yé ye pān zhe shéng zi dào le yuè liàng shàng gē ge zuò zài shān
爷爷攀着绳子到了月亮上。哥哥坐在山
shàng yáng qǐ tóu dāi dāi de wàng zhe
上，仰起头呆呆地望着。

bù jiǔ lǎo yé ye cóng yuè liǎng shàng shùn zhe shéng zi huó xià

不久，老爷爷从月亮上顺着绳子滑下

lái le tā yáo tóu duì gē ge shuō yuè liǎng shuō tā de běn

来了。他摇头对哥哥说：“月亮说，它的本

lǐng zhǐ yǒu nà me dà bù néng xiàng tài yáng yí yàng liàng yǒu de

领只有那么大，不能像太阳一样亮。有的

wǎn shàng tā yào dào dà hǎi lǐ qù xǐ liǎn suǒ yǐ bù néng yè yè

晚上它要到大海里去洗脸，所以不能夜夜

chū lái yīn wéi liǎn zàng le jiù gèng bù liàng le

出来，因为脸脏了，就更不亮了。”

gē ge shī wàng le tā xiǎng dào xǔ duō rén wèi le zuò yè

哥哥失望了，他想到许多人为了做夜

gōng dòng bìng le shēn zi huǐ huài le yǎn jīng biàn kū qǐ lái

工冻病了身子，毁坏了眼睛，便哭起来

le tā kū de nà me qī cǎn yǎn lèi pū dā pū dā de luò zài

了。他哭得那么凄惨，眼泪扑哒扑哒地落在

xuě dì shàng bǎ yí piàn xuě róng huà le lǎo yé ye de yǎn kuàng

雪地上，把一片雪融化了。老爷爷的眼眶

yě shī le tā shuō hái zi tiān shàng de yuè liǎng shì méi yǒu

也湿了，他说：“孩子，天上的月亮是没有

bàn fǎ de hái shì ràng wǒ men zì jǐ xiǎng xiǎng bàn fǎ ba

办法的，还是让我们自己想想办法吧！”

gē ge biān kū biān shuō wǒ mén néng yǒu shén me bàn fǎ ne

哥哥边哭边说：“我们能有什么办法呢？”

lǎo yé ye shuō zhǐ yǒu bǎ rén biàn chéng shù zhǎng chū yóu

老爷爷说：“只有把人变成树，长出油

lái gěi rén men diǎn dēng zhǎng chū mián huā lái gěi rén men zuò yī
来给人们点灯，长出棉花来给人们做衣
fu rén men wǎn shàng zuò gōng jiù kě yǐ bù shòu dòng yě bù xià
服，人们晚上做工就可以不受冻，也不瞎
yǎn jīng le gē ge pāi pāi xiōng pú shuō zhǐ yào duì dà jiā
眼睛了。”哥哥拍拍胸脯说：“只要对大家
yǒu yì chù wǒ yuàn yì biàn chéng yì kē shù
有好处，我愿意变成一棵树！”

lǎo yé ye jiàn gē ge chéng xīn chéng yì yào wèi dà jiā
老爷爷见哥哥诚心诚意要为大家
biàn chéng shù jiù yòng shù zi yì shù bái hú zi lì kè cóng hú
变成树，就用梳子一梳白胡子，立刻从胡
zi lǐ gǔn xià yí gē zhū zi tā bǎ zhū zi jiāo gěi gē ge shuō
子里滚下一个珠子。他把珠子交给哥哥说：

hái zi tūn xià zhè kē zhū zi tā huì shǐ nǐ biàn chéng shù
“孩子，吞下这颗珠子，它会使你变成树
de gē ge háo bù yóu yù de jiē guò zhū zi yì
的！”哥哥毫不犹豫地接过珠子，一
kǒu tūn xià zhuǎn yǎn tā jiù biàn chéng le yí zhū zhī cháng yè mào
口吞下，转眼他就变成了一株枝长叶茂
de shù yí huì er kāi le měi lì de huā zài yí huì er jié mǎn
的树，一会儿开了美丽的花，再一会儿结满
le xiàng dàn dà de guǒ zi guǒ zi lǐ zhuāng mǎn le yóu lǎo yé
了像蛋大的果子。果子里装满了油。老爷
ye shuō hái zi nǐ jiù jiào yóu tóng shù ba
爷说：“孩子，你就叫油桐树吧！”

lǎo bó hé mèi mei zài jiā děng le jiǔ gè yuè bù jiàn gē gē
老伯和妹妹在家等了九个月，不见哥哥
huí lái xīn lǐ hěn zhāo jí mèi mei shuō wǒ yě qù yún tī
回来，心里很着急。妹妹说：“我也去云梯
shān ba qù qīng bái hú zi lǎo yé ye qiú yuè liàng yào yuè liàng
山吧！去请白胡子老爷爷求月亮，要月亮
biàn de hé tài yáng yí yàng liàng wǒ hái yào bǎ gē gē zhǎo huī
变得和太阳一样亮，我还要把哥哥找回
lái
来！”

dì èr tiān tiān méi liàng mèi mei yě zǒu le tā hé gē
第二天，天没亮，妹妹也走了。她和哥
ge yí yàng xīn xīn kǔ kǔ zǒu le jiǔ gè yuè pá shàng le mǎn
哥一样，辛辛苦苦走了九个月，爬上了满
shí bái xuě de yún tī shān mèi mei kàn dào lǎo yé ye zuò zài shí dùn
是白雪的云梯山。妹妹看到老爷爷坐在石墩
shàng jiù lái dào lǎo yé ye shēn biān shuō lǎo yé ye qiú qiú
上，就来到老爷爷身边说：“老爷爷，求求
nín duì yuè liàng shuō yào yuè liàng biàn de hé tài yáng yí yàng liàng
您对月亮说，要月亮变得和太阳一样亮，
yào yuè liàng yè yè dōu chū lái lǎo yé ye kàn dào mèi mei biàn tǐ
要月亮夜夜都出来！”老爷爷看到妹妹遍体
shì shāng xīn téng de shuō yǐ qián yǒu gè nán hái lái guò le
是伤，心疼地说：“以前有个男孩来过了，
wǒ bāng tā qù wèn guò yuè liàng yuè liàng shuō tā de běn lǐng
我帮他去问过月亮，月亮说它的本领

bù dà bù néng xiàng tài yáng nà me liang yě bù néng yé yé chū
不大，不能象太阳那么亮，也不能夜夜出
lái yīn wéi yǒu shí tā hái yào dào dà hǎi lǐ qù xǐ liǎn ne
来，因为有时它还要到大海里去洗脸呢！”

mèi mei pò bù jí dài de shuō nà gè nán hái shì wǒ de gē
妹妹迫不及待地說：“那个男孩是我的哥
gē tā xiàn zài zài nǎ er lǎo yé ye zhǐ le zhǐ qián miàn de
哥，他现在在哪儿？”老爷爷指了指前面的
yī zhū shù shuō tā yǐ jīng biàn chéng yóu tóng shù le mèi mei
一株树說：“他已经变成油桐树了。”妹妹

zǒu dào shù biān mō zhe shù gàn shuō gē gē nǐ hǎo ma nǐ
走到树边，摸着树干說：“哥哥，你好吗？你
néng biàn chéng yóu tóng shù gěi rén men diǎn dēng zhào liàng nǐ wéi dà
能变成油桐树给人们点灯照亮，你为大
jiā zuò le yī jiàn duō hǎo de shì a mèi mei huí tóu kěn qiú lǎo
家做了一件多好的事啊！”妹妹回头恳求老

yé ye shuō lǎo yé ye ràng wǒ yě wéi dà jiā bàn diǎn hǎo shì
爷爷說：“老爷爷，让我也为大家办点好事
ba lǎo yé ye bèi mèi mei de chéng xīn gǎn dòng le jiù yòng
吧！”老爷爷被妹妹的诚心感动了，就用

shū zi bǎ bái hú zi yì shū yòu gǎn xià yì kē zhū
梳子把白胡子一梳，又滚下一颗珠
zi lǎo yé ye bǎ zhū zi dì gěi mèi mei shuō hǎo xīn cháng de
子，老爷爷把珠子递给妹妹說：“好心肠的

hái zi tūn xià zhè kē zhū zi tā huì shǐ nǐ rú yuàn yì cháng
孩子，吞下这颗珠子，它会使你如愿以偿

de

的！”

mèi mei tūn xià zhū zi zhuǎn yǎn jiù biàn chéng le yí kē mián
妹妹吞下珠子，转眼就变成了一棵棉
huā shù yí huì er shù shàng jié mǎn le mián táo yí zhèn wēi
花树，一会儿，树上结满了棉桃，一阵微
fēng chuī guò mián táo dōu kāi kǒu xiào le xiào chéng yì duǒ duǒ mián
风吹过，棉桃都开口笑了，笑成一朵朵棉
hua
花。

lǎo bó zài jiā děng le jiǔ gè yuè bù jiàn ér nǚ huí lái
老伯在家等了九个月，不见儿女回来，
jiù zì yán zì yǔ de shuō wǒ yě qù ba qīng bái hú zi lǎo
就自言自语地说：“我也去吧，请白胡子老
yé ye jiào yuè liàng fā chū gèng dà de guāng bìng bǎ hái
爷爷叫月亮发出更大的光，并把孩
zi men zhǎo huí lái
子们找回来。”

lǎo bó hé ér nǚ men yí yàng jiān nán de zǒu le jiǔ gè
老伯和儿女们一样，艰难地走了九个
yuè kàn dào le bái hú zi lǎo yé ye tā qīng qiú lǎo yé ye ràng
月，看到了白胡子老爷爷。他请求老爷爷让
yuè liàng fā chū gèng liàng de guāng ér qiě měi yè chū lái lǎo yé
月亮发出更亮的光，而且每夜出来。老爷
yé gào sù tā zhè shì bù kě néng de yòu gào sù tā yǐ jīng yǒu
爷告诉他这是不可能的，又告诉他，已经有

liǎng gè hái zǐ lái guò zhè lǐ tā men dōu yǐ jīng biàn chéng le yóu

两个孩子来过这里，他们都已经变成了油

tóng shù hé mián huā shù jué xīn bǎ yóu gěi rén men diǎn dēng bǎ

桐树和棉花树，决心把油给人们点灯，把

mián gěi rén men fǎng xiàn zuò yī fu lǎo bó kěn qiú shuō wǒ yě

棉给人们纺线做衣服。老伯恳求说：“我也

yào biàn chéng shù bù xíng ya lǎo yé ye máng

要变成树！”“不行呀。”老爷爷忙

shuō wǒ méi yǒu biàn shù de zhū zi le dàn nǐ lái de zhèng

说：“我没有变树的珠子了。但你来得正

hǎo nǐ bǎ zhè xiē yóu shù zǐ mián shù zǐ dài huí qù sǎ zhǒng

好，你把这些油树籽、棉树籽带回去撒种，

jiào rén men yòng yóu lái diǎn dēng yòng mián lái fǎng xiàn zhī bù zuò

叫人们用油来点灯，用棉来纺线织布做

yī fu lǎo yé ye bǎ shēn biān de zhú lǒu jiāo gěi lǎo bó

衣服。”老爷爷把身边的竹篓交给老伯。

zhè shí wēi fēng chuī lái liǎng kē shù yáo bǎi zhe zhī yè fā

这时，微风吹来，两棵树摇摆着枝叶，发

chū xī xī hā hā de xiào shēng jiē zhe tóng shù zǐ mián shù zǐ

出嘻嘻哈哈的笑声，接着桐树籽、棉树籽

fēn fēn luò jìn zhú lǒu lǐ

纷纷落进竹篓里。

lǎo bó bēi zhe zhú lǒu huí dào jiā tā bǎ zhǒng zǐ sǎ zài shān

老伯背着竹篓回到家，他把种籽撒在山

líng shàng bù jiǔ mǎn shān líng dōu shì yóu tóng shù hé mián huā

岭上。不久，满山岭都是油桐树和棉花。